

ALLEEN POMPEN IS NIET GENOEG

De financiële sector kreeg de afgelopen tijd uit verschillende hoeken een paar flinke oorwassingen. Eerst liet Bas van de Pas, partner bij PwC, weten dat verzekeraars zich door alle ellende alleen nog maar op de korte termijn focussen in de hoop over twee jaar überhaupt nog in business te zijn. Het lange termijnperspectief zijn ze volledig uit het oog verloren. Aan het antwoord op de existentiële vraag “Waarom ben ik als verzekeraar op aarde” komen verzekeraars volgens hem al helemaal niet toe.

Ook AFM-voorzitter Ronald Gerritse deed bij de presentatie van het jaarverslag een duit in het zakje. Eigenlijk zei hij hetzelfde als Van de Pas. Gerritse riep de sector op zich niet alleen te concentreren op de korte termijn, maar meer aandacht te geven aan de vraag waar ze over vijf tot tien jaar wil staan. Hij ziet nauwelijks concrete vernieuwingen en nieuwe bedrijfs- en dienstverleningsmodellen om over vijf tot tien jaar succesvol te zijn. Oftewel, het ontbreekt de sector aan een visie op de toekomst.

Beide heren doen een dringende oproep aan de financiële sector nu eindelijk eens op te houden met navelstaren. En zich in plaats daarvan af te vragen hoe klantbehoeften zich ontwikkelen, wat de producten van de toekomst zijn, waar het op de markt goed en minder goed gaat en hoe de organisatie daarop kan inspelen. En daarbij natuurlijk vooral het klantbelang centraal te stellen. Uiteraard zijn dit allemaal

“NOG STEEDS HOOR JE MAAR ZELDEN DE VRAAG OF HET SYSTEEM ZELF WEL DEUGT”

wezenlijke vragen en onderwerpen, maar toch gaan ze voorbij aan de meest fundamentele vraag die niet of nauwelijks gesteld wordt.

Nog steeds hoor je maar zelden de vraag of het systeem zelf wel deugt. Eigenlijk is het ontbreken van die vraag des te opmerkelijker als je bedenkt dat nagenoeg iedereen die er een beetje verstand van heeft toch wel van mening is dat we met een ‘systeemcrisis’ te maken hebben. We komen in die discussie niet veel verder dan het opwerpen van de vraag of het niet verstandiger is om de consumententak te scheiden van de zaketak bij onze grootbanken. Bijna nooit hoor je de vraag hoe we in godsnaam van de heren bestuurders kunnen verwachten hoe zij een afweging kunnen maken tussen enerzijds het klantbelang en anderzijds het aandeelhoudersbelang, in de wetenschap dat die belangen per definitie tegenstrijdig zijn. Alle inspanningen ten spijt, voortmodderen binnen de huidige structuren leidt onvermijdelijk tot meer van hetzelfde of – in het beste geval – een variatie daarop. De enige zekerheid die dat oplevert is een volgende crisis binnen de financiële sector.

Het is maar de vraag of we überhaupt een gezonde en respectabele financiële sector kunnen creëren binnen de huidige structuren. Daar zullen we dus eerst een antwoord op moeten formuleren. Niet door de financiële sector zelf, niet door de toezichthouders, maar wel door de politiek en de samenleving. De politiek heeft deze bal voorlopig neergelegd bij de Commissie Structuur Nederlandse banken (de zogenoemde commissie-Wijffels) die onderzoekt “in hoeverre structuurhervormingen van de Nederlandse bankensector noodzakelijk zijn om de stabiliteit van afzonderlijke banken en het financiële systeem als geheel te waarborgen en de afwikkelbaarheid van banken te verbeteren”. Over twee maanden volgt de rapportage. Laten we hopen dat die publicatie het begin zal zijn van een politiek en maatschappelijk debat over de noodzakelijke structuurhervormingen. ««

PETER POST,
directeur MoneyView

MoneyView geeft in VVP in 2013 elf keer haar visie op marktontwikkelingen in de financiële dienstverlening. Reacties op deze rubriek kunt u sturen naar support@moneyview.nl